ümber, seljapool wöös raud röngad, kuhu winna köie otsa kinni sõlmitakse. Kes seda ial oma silmaga näinud, kui paljo peru ja tulisewereliśt ratsahobusi ühes ainukeses rügemendis on, se wõib hõlpsalt arwata, et niisuguste loomade laewale wiimine nalja asi ei ole, waid inimestele paljo risti teeb, ja et saatjatel meestel muhkude ja muljumise wigade puudust ei wõi olla. Laewa rahwale nii hästi, kui sõameestele peame kiituseks kuulutama, kuda nemad, muljumisteśt ja walusaśt muhkudeśt lugupidamata, röömsal meelel ja tüdimata igaüks oma kohut täitsid. — Üks noor hobune, kes mere teel weel ei ole käinud, laseb ennaśt taltsimalt laewale wia, kui wanemad elajad, kes juba ettewalmistamisteśt märkawad, mis se lugu tähändab. Seśt ehk kül hobused laewas pehme liiwa peal paigal seisawad, siiski kurnab neid nädala pikune õpimata wintsutamine laewas rohkemine, kui kahe nädalane käik omal jalal koorma all taheda peal. Mõnda peru hoost ei jõueta mitokord laewale wies muido tallitseda, kui et pää waibaga kinni katetakse ja sõgesilmil laewale toimetakse.

Kohta, kuhu sõawägi laewul pidi minema, peeti esiotsalt üsna salamahti. Ülemad Prantsuse- ja Inglis-wää päälikud ei teadnud laewadelle minnes teekäigist pikemad otsust, kui nende alamad. Waśt törgel merel, nõnda kinnitas käśk, oli neil luba, kaasa antud teejuhi kirjasi pitseride wangist lahtistada, mis pikemat otsust pidid andma: kuhu minna

ja mis seal ettewõta. Kawal salawus oli sellepäraśt, et Wene wää ülemad mingi märku ei saaks, kuśt poolt waeno rahepilw kõige esiteks nende kaela langeks. Merel saiwad päälikud käsku, Krimmi poolsaarele kuskilt kohalt tungida, kuśt ettearwamiste mööda asi kõige hõlpsamalt wõimalik näitaks.

Meie kindel mereäärine linn Sewastopol, Musta mere kaldal, oli, nõnda kui Tallinn, Kroonstadt ja Sweaborg Soome maal, rohkeśt suurtükidega ja tulepombi müüsridega seeśt- ja wäljaspoolt täidetud, mispäraśt waenlaste laewadel himu ei olnud, linnaga ligemalt tutwustada. Niisugune tuline Wene sool — laewa saba peale raputatud — teeb laewa taltsimaks, kui meie leiwakõrwaline sool linnu, keda pihuga peab wõima kinni wõtta. Ärksad Wiru linnud ei laśknud mind noorel põlwel ligidalle, muido oleksin ehk püüdi wist katsunud; aga kui lugeja kuskilt julgemaid lindu peaks leidma, palun katsetüki waewaks wõtta ja asja otsust mulle kuulutada, et tulewal aastal teistele wõiksin teada anda: kas õpetus tõsi ehk wale on.

Eipatoria, üks weike linnake Musta mere kaldal, kus sel korral wäga wähä Wene wäge warjuks sees, oli kuiwikulle miniko kohaks walitsetud. Warem kui meie wägi waenlaste pealekipumist wõimalikuks arwanud, langes äkitselt Prantsuse ja Inglase wäge, nende seltsis ka Turklasi, otsekui paks sääse parw ladusal kewadisel õhtul, kaldale. Senni kui hobu- ja jala-wäge laewult randa tallitati, seisid tulewirt-

Maa-rahwa Kasuline Kalender 1857, lk. 20